

MILOSLAV HORÁK: Mám pátou největší sbírku etiket na světě

Foto: Deník / Jan Brabec

Téměř padesát let se věnuje Miloslav Horák z Kladna-Dubí sbírání pivovarských suvenýrů, především pak etiket. V roce 1974 založil Klub kladenských sběratelů, dnešní Klub sběratelů pivovarských suvenýrů Kladenska, ve kterém dodnes zastává funkci předsedy. Sběratel, jenž podle jednoho z přehledů vlastní pátou největší sbírku pivních etiket na světě, nám poskytl rozhovor.

JAN BRABEC

Jak jste se sběratelstvím začal?

Do začátků jsem dostal nějaké pivní etikety od bratrance z Vysočiny, kde tenkrát stavěly pivovary Chotěbořské strojírný. Bylo to kolem roku 1972, krátce poté, co jsem přišel z vojny. Bratranec mi tehdy přivezl spoustu etiket. Následně jsem si začal psát o další a další do různých pivovarů. Pak jsem se dostal do kontaktu s jedním sběratelem

z Prahy, který mi nechal další etikety. A v té době mě tenhle koníček pořádně, jak se říká, chytl, a už jsem ho nikdy nepustil. Proč? Prostě se mi to líbilo.

Byly začátky komplikované?

V začátcích jsem sháněl adresy doslova všude, kde se jen dalo, například z plakátů nebo reklam. Několikrát se mi to i povedlo. Následně jsem se dostal díky jednomu kladenskému sběrateli k adresáři pivovarů. A pak už to jelo!

Nejtěžší bylo získat právě adresář. Pak už se dalo posílat dopisy za korunu šedesát se žádostmi o etikety kamkoli po celém světě. Sice u mnoha z nich jsem se odpovědi nedočkal, přeci jen ale takových čtyřicet procent přišlo. V současnosti už to takhle moc nefunguje.

Kdy a proč jste se rozhodl založit klub sběratelů?

Psal se rok 1974. U kolegy sběratele jsem byl totiž každou chvíli díky našim koníč-

kům na návštěvě, a tak jsme začali přemýšlet, že založíme klub, díky kterému by se nás scházelo více. Na Kladně bylo v té době relativně dost sběratelů, kteří měli různé kontakty. Navíc tehdy se začínaly zakládat různé kluby, a tak jsme si řekli, že bude dobré, když budeme všichni spolupracovat jako klub.

Původně se ovšem nejednalo jen o pivovarské suvenýry...

Ano, to je pravda. Ze začátku jsme fungovali jako klub sběratelů kuriozit, což zahrnovalo například sbírání zápalkových nálepek, známek, odznaků, pohlednic a podobně.

Kdy byl založen současný Klub sběratelů pivovarských suvenýrů Kladenska?

Po asi pěti letech se jednotlivé sekce osamostatnily, a tak jsme zůstali jen my, sběratelé pivovarských suvenýrů. Jedná se hlavně o pivní etikety, tácky, sklenice, plechovky, předměty týkající se historie pivovarů, další různé reklamní předměty a podobně. V roce 1982 nás bylo v klubu celkem třináct.

Kolik má klub členů nyní?

Aktuálně je nás v klubu kolem dvacítky, nejvíce nás bylo snad kolem pětaticeti. Když jsme slavili čtyřicáté výročí klubu, udělali jsme historický seznam všech členů. Podle něj jsme dospěli k tomu, že se sběratelů v klubu vystřídalalo přes sto.

Proč se klub jmenuje Kladenska?

Pojmenovali jsme ho podle buštěhradského světlého piva, které se jmenovalo právě Kladenska.

„Momentálně máme ve sbírce, která je moje a bratra, asi 327 tisíc unikátních etiket. S duplikáty přes milion.“

Co patří mezi aktivity vašeho klubu?

Scházíme se s kamarády sběrateli jednou za čtrnáct dní v kladenské restauraci U Friedrichů. Mezi sebou si tam vyměňujeme různé předměty, vyprávíme si také o tom, co je nového v pivovarnictví. Řešíme nové pivovary, kterých vzniká aktuálně docela dost. Dvakrát do roka pořádáme U Friedrichů také burzu.

Jak se za ta léta tento koníček změnil?

Změnilo se to úplně. Největší boom sběratelství byl podle mého úsudku před revolucí, kdy se dalo sehnat hodně etiket. Tenkrát se ovšem všechno jen vyměňovalo, v dnešní době se spíše kupuje a prodává. Je to nyní hodně o penězích. Někteří sběratelé už nevědí, kolik by si za své kousky řekli. O tom, kolik do svého koníčku ročně investují, nemám přehled.

Čím si tuhle změnu vysvětlujete?

Je to dané i tím, že dříve, když jsme přišli do velkého pivovaru, tak jsme etikety dostali. V dnešní době, pokud v pivovaru nemá nikdo z nás známého, nedostaneme skoro nic. Mini-pivovary si pak etikety a další sběratelské artikly nechávají velmi dobře zaplatit.

Absolvoval jste kvůli svému koníčku i nějaké cesty do zahraničí?

Dříve jsem jezdil na burzy do slovenského Martinu, přičemž cestou jsem vždy objednal třeba i deset minipivovarů. To jsem ovšem ještě mohl ochutnávat. Nyní už mi to zdravotní stav nedovolí. Sám jsem si přivezl nějaké etikety z Vietnamu nebo Ruska. Samozřejmě pak z blízkých zemí, jako je třeba Německo. Zbytek jsem si ale nechával posílat, nebo mi je přivezli kamarádi. Mám také ně-

KLUB SBĚRATELŮ pivovarských suvenýrů Kladenska v letech 1987 (snímek nahoře) a 2014. Foto 2x: archiv Miloslava Horáka

Miloslav Horák

Datum narození 25. květen 1949

Bydliště: Kladno-Dubí

Stav: ženatý, dva synové, tři vnoučata

Zaměstnání: pracoval v ocelárnách Poldi a finančním úřadu

Koníčky: sběratelství a muzika

kolik přátel v cizině, například v Polsku nebo Litvě. Navštěvujeme se, známe se spoustu let.

Jakou má hodnotu celá vaše sbírka?

Odhaduji, že minimálně milion a půl korun. V životě jsem ale nepřemýšlel, že bych jí prodal. Sbíráím etikety padesát let a za tu dobu mi přirostly k srdci. Ve sbírce mám i kousky, jejichž hodnota se pohybuje v řádu tisíců, ty nejdražší minimálně za deset tisíc korun.

V čem je sbírka tak cenná?

Specializuji se na staré kladenské pivovary, jedná se většinou

o etikety vydané před rokem 1948. V nich si myslím, že mám velice dobrou sbírku. V případě ciziny bych se pochlubil například etiketami monackého pivovaru. Ty se velice špatně shánějí, protože pivovar byl zrušen už někdy kolem roku 1960.

Kolik celá sbírka čítá kusů?

Momentálně máme ve sbírce, která je moje a bratra, asi 327 tisíc unikátních etiket. Kdybych počítal i duplikáty, dostal bych se do řádů milionů. Všechny unikátní etikety máme nalepené a skladujeme je v šanonech. Mám k tomu speciálně uzpů-

sobenou půdu.

Máte nějaký opravdu historicky cenný kousek?

Má nejstarší etiketa je z protivinského pivovaru, přičemž byla vytištěna ještě před rokem 1900.

Máte nějaké nesplněné sny a touhy?

Toužím zkompletovat sbírku kladenských etiket. Chybí mi jedna etiketa, za kterou bych dal cokoli. Jednou mi ji ukazoval kamarád. Původně jsem mu ani nechtěl věřit, že jí má.

„Klub jsme pojmenovali podle buštěhradského světlého piva, které se jmenovalo Kladenska.“

Sbíráte etikety, tácky nebo i plechovky. Jak jste na tom s plechovkami?

Ty nesbíráím, ale bratr je sbíral. Zájem sběratelů o plechovky už ale velmi uvádá. Víím, že když se se sbíráním plechovek začínalo, tak sběratelé jezdili k Pražskému hradu, kde vybírali koše. Jezdili tam totiž autobusy z Německa, které tam vysypávaly odpadky. U nás v té době byly totiž asi jen dva druhy plechovek.

„Nakazil“ jste sběratelstvím i někoho z rodiny?

Žena dříve sbírala tužky. Následně jsem ji zatáhl do pivní tematiky, a tak sbírala pivovarské kalendáře či sklenice na pivo. Občas mi i pomáhala s naší sbírkou, ale aktuálně se už věnuje spíše našim vnoučatům.

Někteří sběratelé se k etiketám dostali kvůli svému zaměstnání v pivovaru. Jak je tomu u vás?

V pivovaru jsem nikdy nedělal, avšak jednu dobu jsem přemýšlel, že bych založil vlastní minipivovar. Dokonce syn by prý do toho šel se mnou, jenže to je finančně velmi náročné, navíc bych na to neměl ani prostory, a tak jsem od toho nakonec raději ustoupil.